Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (Sediul Central) (jud. Emil Bulat)
Dosarul nr. 2ri-148/25 *(*2-18097247-02-2ri-08042025*)*

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

22 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, recursul declarat de administratorul autorizat Valentin Rotaru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 februarie 2025, emisă în cauza de insolvabilitate intentat față de debitorul SRL „Casa Ceaiului", la cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru cu privire la încasarea remunerației pentru perioada de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului" în proces de faliment și constatarea dreptului la creanță,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La data de 02.11.2018, creditorul Serviciu Fiscal de Stat a depus în instanța de judecată cerere introductivă, prin care solicită intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „Casa Ceaiului" SRL, din motivul incapacității de plată a acesteia.

În susținerea cererii a invocat că, „Casa Ceaiului" SRL la situația din 10.10.2018, reieșind din datele sistemului informațional al SFS, înregistrează restanțe la Bugetul Public Național, în sumă totală de 182 703 767,14 lei

constituită din: plăți de bază – 79 011 710,36 lei, majorări de întîrziere și amenzi – 103 692 056,78 lei. Restanța față de Bugetul Public Național s-a format în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.*****din 08.09.2016, obligaţii care pînă în prezent nu au fost onorate de debitorul „Casa Ceaiului" SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 07.11.2018 a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, privind declararea insolvabilității SC „Casa Ceaiului" S.R.L, cu sediul *****, c/f ***** stabilită perioada de obse*****ție a debitorului SC „Casa Ceaiului" S.R.L, cu sediul *****, c/f *****, pînă la examinarea cererii introductive prin desemnarea unui administrator provizoriu și în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate a aplica următoarele măsuri de asigurare a creanțelor creditorului, fiind numit în calitate de administrator provizoriu al debitorului pe Rotaru Valentin, deținător a Autorizației nr. 5 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hînceşti din 29 ianuarie 2019, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SC „Casa Ceaiului" S.R.L, cu sediul *****, c/f *****. A fost intentată procedura de insolvabilitate faţă de SC „Casa Ceaiului" S.R.L, cu sediul *****, c/f *****. A fost desemnat în calitate de administrator al SC „Casa Ceaiului" S.R.L, cu sediul R. Moldova, rnul Ialoveni, s. Ruseştii Noi, c/f *****, pe Rotaru Valentin, deținător a Autorizației nr. 5 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 23 mai 2019 s-a decis aprobarea procesul-verbal nr. 1 din 16 mai 2019 a adunării creditorilor la adunarea de raportare a debitorului „Casa Ceaiului" SRL. S-a dispus iniţierea procedurii falimentului, „Casa Ceaiului" SRL cod fiscal – *****, cu sediul în *****. A fost desemnat în calitate de lichidator pe Valentin Rotaru, deţinătorul autorizaţiei nr. 5 din 14.01.2015, cu sediul în *****, cu stabilirea atribuţiilor acestuia, în conformitate cu art.art. 63-73 a Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 23 mai 2019, s-a desemnat în calitate de reprezentant al debitorului SC „Casa Ceaiului" S.R.L, în proces de faliment, persoana fizică, Buturlin Alexandr. La data de 26 octombrie 2023, Melnic Aurel prin intermediul secției evidență și documentare procesuală din cadrul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a depus contestație în temeiul art. 144 alin. (8) Legii insolvabilităţii împotriva tabelului definitiv al creanţelor a patrimoniului debitorului SRL „Casa Ceaiului" în partea admiterii spre validare a creanţei Serviciului Fiscal, solicitînd adoptarea unei încheieri prin care să se dispună radierea din Tabelul definitiv consolidat al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Casa Ceaiului" a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat validate la creanțe chirografare de rangul III în mărime de 79 011 710 lei și creanțe chirografare de rangul VI în mărime de 106577485 lei, ca creanțe litigioase.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 28.02.2024 a fost admisă contestația depusă de persoana interesată Melnic Aurel împotriva tabelului definitiv al creanţelor faţă de „Casa Ceaiului” SRL în proces de faliment, în partea admiterii spre validare a creanței Serviciului Fiscal de Stat în mărime de 79 011 710 lei ca creanţă chirografară de rangul III şi 106 577 485,43 lei ca creanţă chirografară de rangul VI.

S-a constată existenţa unui litigiu de drept asupra creanţei înaintate de Serviciul Fiscal de Stat faţă de „Casa Ceaiului” SRL în proces de faliment privind încasarea datoriei în mărime de 79 011 710 lei ca creanţă chirografară de rangul III şi 106 577 485,43 lei ca creanţă chirografară de rangul VI.

S-a radiat creanţa Serviciului Fiscal de Stat din tabelul definitiv al creanţelor a debitorului Casa Ceaiului” SRL în proces de faliment introdusă ca creanţă chirografară la rangul III în mărime de 79 011 710 (şaptezeci şi nouă milioane unsprezece mii şapte sute zece) lei şi la rangul VI 106 577 485 (una sută şase milioane cinci sute şaptezeci şi şapte mii patru sute optzeci şi cinci) lei 43 bani.

La 19.12.2024, administratorul autorizat Rotaru Valentin a înaintat cerere privind încasarea onorariului fix al lichidatorului în mărime de 1 287 480 lei cu încasarea creanței din partea debitorului „Casa Ceaiului” SRL în proces de faliment.

În motivarea cererii, Rotaru Valentin a invocat că, în cadrul exercitării atribuţiilor, după intentarea procesului de insolvabilitate, în calitate de administratorul al insolvabilității / lichidator a îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege, și anume: notificarea deținătorilor de registre publice despre intentarea procesului de insolvabilitate, notificarea creditorilor cunoscuți despre dreptul de a-și înainta creanțele sale față de debitor, examinarea cererilor de admitere a creanțelor și actelor din care derivă creanța, întocmirea tabelului creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, participarea la ședințe de judecată, întocmirea rapoartelor adresate instanței de insolvabilitate și creditorilor, petrecerea adunării creditorilor, interpelarea informației relevante de la organe și instituții în scopul restabilirii evidenței economico-financiare a întreprinderii, înaintarea în instanța de insolvabilitate a acțiunilor privind anularea actelor care afectează debitorul, participarea la alte ședință de judecată în instanțele de drept comun la care debitorul era parte la proces, întocmirea tuturor actelor procesuale (în calitate de lichidator etc., fapt care rezultă din înscrisurile anexate la materialele dosarului.

Mai indică că prin hotărîrea adunării creditorilor S.R.L „Casa Ceaiului” din 16 mai 2019 s-a hotărît: „Stabilirea remunerației lunare (onorariul fiix) al administratorului/lichidatorului S.R.L „Casa Ceaiului” începînd cu data 29.01.2019, în mărimea coeficientului de multiplicitate 6,00, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Asflel, luînd în vedere lipsa bunurilor în masa debitoare precum și a mijloacelor

bănești s-a format o datorie S.R.L „Casa Ceaiului” la plata remunerației administratorului insolvabilității / lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024 în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei, calculată după cum urmează: pentru perioada 01.06.2019 pîna 01.05.2020 - 11 luni x 16 650 lei/lunar (coefîcientul 6 x 2775 lei salariul minim garantat) = 183 150 lei; perioada 01.05.2020 pîna 01.04.2022 - 23 luni x 17 610 lei/lunar (coeficientul 6 x 2935 lei salariul minim garantat) = 405 030 lei; perioada 01.04.2022 pîna 14.12.2022 - 8 luni x 21 000 lei/lunar (coefîcientul 6 x 3 500 lei salariul minim garantat) = 168 000 lei; perioada 14.12.2022 pîna 10.12.2022 - 23 luni x 23 100 lei/lunar (salariu mediu pentru conductor) = 531 300 lei.

Luînd în vedere cele expuse solicită instanța de insolvabilitate să constatate dreptul de creanță al Administratorului autorizat Rotaru Valentin față de masa debitoare S.R.L „Casa Ceaiului” în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei cu titlu de datorie la plata remunerației administratorului insolvabilității / lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024 și să dispună încasarea sumei menționate din contul S.R.L „Casa Ceaiului”. La fel solicită să fie constatat dreptului de creanță al Adminisratorul autorizat Rotaru Valentin față de masa debitoare S.R.L „Casa Ceaiului” în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei cu titlu de datorie la plata remunerației administratorului insolvabilității / lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024.

În ședința de judecată, administratorul autorizat Rotaru Vaslentin a susținut integral cererea remunerație înaintată și a solicitat admiterea ei în sensul declarat.

Reprezentantul debitorului SRL „Casa Ceaiului” Buturlin Alexandr în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar anterior fiind citat legal de mai multe ori nu s-a prezentat, la ședințele de judecată anterioare acesta a fost înștiințat macăr o singură dată despre procesul de insolvabilitate, din care motive, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 februarie 2025, s-a respins cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru cu privire la încasarea remunerației pentru perioada de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului” în proces de faliment și constatarea dreptului la creanță și încasarea remunerației în mărime de 1 287 480 lei pe perioada 01.06.2019-10.12.2024, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 10 februarie 2025, administratorul autorizat Valentin Rotaru a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii primei instanțe, solicitând casarea încheierii Chișinău, sediul Central din

07 februarie 2025. Totodată a indicat că cu încheierea integrală a instanței de fond nu a făcut cunoștință, astfel ulterior recepționării acesteia va prezenta cererea de recurs motivată.

Ulterior, la data de 02 noiembrie 2025, administratorul autorizat Valentin Rotaru a depus un recurs suplimentar/motivat, însă, argumentele invocate în acesta au fost raportate la un alt act procesual, existând o neconcordanță între obiectul recursului și motivarea acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs se va expune asupra recursului inițial/nemotivat în contextul argumentelor invocate de către prima instanţa şi prin prisma cadrului legal care guvernează raportul litigios în prezenta cauză.

Instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu propunerea de a depune referință pe marginea acesteia.

În termenul stabilit de instanța de recurs, intimatul Melnic Aurel prin intermediul avocatului Ghenadie Bambuleac a înaintat obiecții asupra cererii de recurs declarată administratorul autorizat Valentin Rotaru, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca neîntemeiate.

Verificarea termenului de declararea a recursului;

Conform art. 8 alin. (2) din aceiași lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 07.02.2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 10.02.2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră că recursul declarat de administratorul autorizat Valentin Rotaru urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii primei instanţe din 07 februarie 2025, reieşind din următoarele considerente.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. art. 5 alin. (5) lit. c) al Legii insolvabilităţii, una din competenţele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă.

În conformitatea art. art. 52 alin. (1) lit. b) al Legii insolvabilităţii, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) al Legii insolvabilităţii insolvabilității, pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente.

(2) Remuneraţia administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină.

(3) Cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a inte*****lului pentru stabilirea salariilor de funcţie aprobat de Guvern.

(4) Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plăteşte lunar din patrimoniul debitorului.

(13) În cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligaţie se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a preşedintelui comitetului creditorilor.

Din materialele pricinii se constată că, prin hotărîrea Judecătoriei Hînceşti din 29 ianuarie 2019, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SC „Casa Ceaiului” S.R.L, cu sediul *****, c/f *****. A fost intentată procedura de insolvabilitate faţă de SC „Casa Ceaiului” S.R.L, cu sediul *****, c/f *****. A fost desemnat în calitate de administrator al SC „Casa Ceaiului” S.R.L, cu sediul R. Moldova, rnul Ialoveni, s. Ruseştii Noi, c/f *****, Rotaru Valentin, deținător a Autorizației nr. 5 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 23 mai 2019 s-a decis aprobarea procesului verbal nr. 1 din 16 mai 2019 a adunării creditorilor la adunarea de raportare a debitorului „Casa Ceaiului” SRL. S-a dispus iniţierea procedurii falimentului, a „Casa Ceaiului” SRL cod fiscal – *****, cu sediul în *****. A fost desemnat în calitate de lichidator pe Valentin Rotaru, deţinătorul autorizaţiei nr. 5 din 14.01.2015, cu sediul în *****, cu stabilirea atribuţiilor acestuia, în conformitate cu art.art. 63-73 a Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 23 mai 2019, s-a desemnat în calitate de reprezentant al debitorului SC „Casa Ceaiului” S.R.L, în proces de faliment, persoana fizică, Buturlin Alexandr.

La 19.12.2024, administratorul autorizat Rotaru Valentin a înaintat cerere privind încasarea onorariului fix al lichidatorului în mărime de 1 287 480 lei cu încasarea creanței din partea debitorului „Casa Ceaiului” SRL în proces de faliment.

Astfel, în susținerea cererii, Rotaru Valentin a invocat că, în cadrul exercitării atribuţiilor, după intentarea procesului de insolvabilitate, în calitate de administratorul al insolvabilității / lichidator a îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege, și anume: notificarea deținătorilor de registre publice despre intentarea procesului de insolvabilitate, notificarea creditorilor cunoscuți despre dreptul de a-și înainta creanțele sale față de debitor, examinarea cererilor de admitere a creanțelor și actelor din care derivă creanța, întocmirea tabelului creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, participarea la ședințe de judecată, întocmirea rapoartelor adresate instanței de insolvabilitate și creditorilor, petrecerea adunării creditorilor, interpelarea informației relevante de la organe și instituții în scopul restabilirii evidenței economico-financiare a întreprinderii, înaintarea în instanța de insolvabilitate a acțiunilor privind anularea actelor care afectează debitorul, participarea la alte ședință de judecată în instanțele de drept comun la care debitorul era parte la proces, întocmirea tuturor actelor procesuale (în calitate de lichidator etc., fapt care rezultă din înscrisurile anexate la materialele dosarului.

Totodată a menționat că, prin hotărîrea adunării creditorilor S.R.L „Casa Ceaiului” din 16 mai 2019 s-a hotărît: „Stabilirea remunerației lunare (onorariul fiix) al administratorului/lichidatorului S.R.L „Casa Ceaiului” începînd cu data 29.01.2019, în mărimea coeficientului de multiplicitate 6,00, înmulțit la cuantumul

minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Asflel, luînd în vedere lipsa bunurilor în masa debitoare precum și a mijloacelor bănești s-a format o datorie S.R.L „Casa Ceaiului” la plata remunerației administratorului insolvabilității / lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024 în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei, calculată după cum urmează: pentru perioada 01.06.2019 pîna 01.05.2020 - 11 luni x 16 650 lei/lunar (coefîcientul 6 x 2775 lei salariul minim garantat) = 183 150 lei; perioada 01.05.2020 pîna 01.04.2022 - 23 luni x 17 610 lei/lunar (coeficientul 6 x 2935 lei salariul minim garantat) = 405 030 lei; perioada 01.04.2022 pîna 14.12.2022 - 8 luni x 21 000 lei/lunar (coefîcientul 6 x 3 500 lei salariul minim garantat) = 168 000 lei; perioada 14.12.2022 pîna 10.12.2022 - 23 luni x 23 100 lei/lunar (salariu mediu pentru conductor) = 531 300 lei.

Drept urmare a solicitat administratorul autorizat ca instanța de insolvabilitate să constatate dreptul de creanță al Administratorului autorizat Rotaru Valentin față de masa debitoare S.R.L „Casa Ceaiului” în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei cu titlu de datorie la plata remunerației administratorului insolvabilității/lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024 și să dispună încasarea sumei menționate din contul S.R.L „Casa Ceaiului”. -La fel solicită să fie constatat dreptului de creanță al administratorului autorizat Rotaru Valentin față de masa debitoare S.R.L „Casa Ceaiului” în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei cu titlu de datorie la plata remunerației administratorului insolvabilității/lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024.

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 februarie 2025, s-a respins cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru cu privire la încasarea remunerației pentru perioada de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului” în proces de faliment și constatarea dreptului la creanță și încasarea remunerației în mărime de 1 287 480 lei pe perioada 01.06.2019-10.12.2024, ca fiind neîntemeiată.

În materie de drept, Completul consideră oportun de a reitera, art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, care statuează că, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remunerația şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, administratorul şi lichidatorul are atribuţie şi dreptul de a primi remuneraţia în modul stabilit de lege.

Conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 743 din 11.06.2002 (Anexa nr. 4), coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale personalului încadrat în unităţi ce nu aplică sisteme de

salarizare bazată pe Reţeaua tarifară unică de salarizare, este egal cu ”6”, având în vede că coeficientul minim este ”4” iar coeficientul maxim ”8”.

În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) al Legii insolvabilităţii insolvabilității, pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente.

(2) Remuneraţia administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină.

(3) Cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a inte*****lului pentru stabilirea salariilor de funcţie aprobat de Guvern.

(4) Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plăteşte lunar din patrimoniul debitorului.

Totodată, potrivit alin. (13) al aceluiași articol, „în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.”

Reieșind din normele legale enunțate și circumstanțele speței, Completul judiciar specializat apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la respingerea cererii administratorului autorizat Valentin Rotaru privind încasarea remunerației pentru perioada de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului” în proces de faliment și constatarea dreptului de creanță al administratorului autorizat Rotaru Valentin față de masa debitoare S.R.L „Casa Ceaiului” în mărime de 1 287 480 (un million două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei cu titlu de datorie la plata remunerației administratorului insolvabilității / lichidatorului pentru perioada 01.06.2019 pîna 10.12.2024, din considerentele ce vor fi analizate mai jos.

În acest sens, Completul specializat face referire la prevederile **art. 70 alin. (3) (4) al Legii insolvabilității,** care stabilește că, cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în

cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a inte*****lului pentru stabilirea salariilor de funcţie aprobat de Guvern. (4) Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plăteşte lunar din patrimoniul debitorului.

În speță se constată că, prin hotărîrea adunării creditorilor S.R.L „Casa Ceaiului" din 16 mai 2019 s-a hotărît:„Stabilirea remunerației lunare (onorariul fiix) al administratorului/lichidatorului S.R.L „Casa Ceaiului" începînd cu data 29.01.2019, în mărimea coeficientului de multiplicitate 6,00, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară". (f.d. 200-202, vol. I).

Totodată, Completul specializat reiterează prevederile art. **art. 70 alin. (13) al Legii insolvabilității, care indică expres că, în cazul** în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.

Astfel, la caz, Completul menționează că materialele cauzei rezultă cert că în urma valorificării și identificării masei debitoare, în rezultatul inventarierii masei debitoare a SRL „Casa Ceaiului", lichidatorul Rotaru Valentin după petrecerea validării creanțelor, la data de 29.01.2019 a emis ordinul nr. 1 cu privire la constituirea comisie de transmiterea a bunurilor (vol. I, f.d. 171)

La fel, la materialele cauzei este anexat procesul-verbal nr.01/1 din 11.03.2019 privind rezultate inventarierii a bunurilor corporale și incorporale care aparțin masei debitoare SRL „Casa Ceaiului", prin care s-a constatat lipsa efectivă a elementelor de activ (bunuri corporale și incorporale) în patrimoniul debitorului insolvabil SRL „Casa Ceaiului" în sumă totală de **22 999 619 lei**, fapt ce vorbește despre lipsa masei debitoare (vol. I, f. d. 171-177).

Reieșind din aceste circumstanțe, se constată cu certitudine că, de la momentul intentării procesului de insolvabilitate a debitorului pînă la examinarea cererii de remunerare a administratorului autorizat, debitorul SRL „Casa Ceaiului" nu deține careva patrimoniu ce ar putea fi valorificat pentru stingerea cheltuielilor de insolvabilitate și anume remunerația administratorului Rotaru Valentin.

Respectiv, instanța de fond corect și întemeiat a respins cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru privind încasarea remunerației de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului" în proces de faliment în mărime de 1 287 480 (un milion două sute opt zeci și șapte mii patru sute opt zeci) lei pentru perioada de administrare din 01.06.2019 pîna 10.12.2024. Or, lichidatorul a solicitat încasarea remunerației din contul debitorului/entitate complet lipsită de substanță patrimonială. Circumstanță confirmată chiar de actele de inventariere

întocmite de lichidatorul Valentin Rotaru, consemnate în procesul-verbal nr. 01/1 din 11.03.2019, care a stabilit lipsa efectivă a elementelor de activ în sumă de peste 22 milioane lei (Vol. I, f.d. 171-177).

În acest context, instanța de fond corect a reținut că, solicitarea de încasare a unei remunerații de **1.287.480 lei** direct de la o entitate lipsită de active contravine imperativului **art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 149/2012**, care condiționează plata cheltuielilor masei (inclusiv onorariul lichidatorului) de existența bunurilor debitorului.

Completul judiciar specializat reține că instanța de fond a procedat în strictă conformitate prevederile imperative ale Legii insolvabilității, respingând cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru, or, această soluție nu reprezintă doar o aplicare tehnică a normelor de drept, ci o măsură de protecție a integrității procesului de insolvabilitate.

La fel, instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor legale sus enunțate remunerația administratorului/lichidatorului este calificată drept o „creanță a masei", care se achită cu prioritate față de creanțele creditorilor insolvabili. Totuși, plata acestei remunerații este indisolubil legată de existența masei debitoare (totalitatea bunurilor și drepturilor patrimoniale ale debitorului).

În speță, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că debitorul SRL „Casa Ceaiului" nu dispune de active, disponibilități bănești sau alte drepturi patrimoniale valorificabile. Astfel, în absența masei debitoare, solicitarea lichidatorului de a încasa suma de 1.287.480 lei din contul întreprinderii este lipsită de suport material.

Completul judiciar reiterează că, remunerația administratorului nu poate fi transformată într-o obligație abstractă a debitorului, independentă de capacitatea sa de plată, iar acceptarea unei astfel de interpretări ar deturna scopul legii insolvabilității – care este maximizarea recuperării creanțelor – și ar institui un risc sistemic: administratorii ar fi remunerați substanțial chiar și în procedurile unde nu identifică sau nu realizează acțiuni de recuperare a nici unui bun. Or, rolul administratorului este de a gestiona riscul și de a acționa diligent pentru a crea masa debitoare din care să fie plătit.

În asemenea circumstanțe, Completul specializat reține soluția instanței de fond corectă, deoarece responsabilizează administratorul și confirmă principiul conform căruia lipsa activelor debitorului blochează plata onorariului *din contul debitorului* și impune căutarea altor mecanisme legale de recuperare.

Tot aici, instanța de recurs subliniază că actul de justiție nu poate fi văzut ca o procedură formală care va genera doar dispoziții executorii care, prin natura lor, sunt imposibil de executat (impossibilium nulla obligatio est), iar admiterea unei astfel de cereri ar constitui o aplicare pur formalistă a legii, ignorând realitatea economică și copul procesului de insolvabilitate.

În continuare, Completul specializat reține că instanța de fond a evaluat corect calitatea administrării procesului, or din materialele dosarului rezultă că, pe parcursul perioadei 2019-2024, administratorul a manifestat o atitudine pasivă, participând la un număr nesemnificativ de ședințe (doar 4) și limitându-se la o prezență scriptică. Această conduită procesuală contravine standardului de înaltă diligență profesională impus de statutul administratorului autorizat, care nu este un simplu obse*****tor al procedurii, ci motorul principal al acesteia.

Mai mult decât atât, deși lichidatorul are obligația legală imperativă de a identifica și recupera bunurile debitorului pentru a maximiza masa debitoare, în cazul procedurii de insolvabilitate a debitorului SRL „Casa Ceaiului" nu au fost prezentate dovezi concludente privind acțiuni reale întreprinse de administrator în realizarea competențelor sal legale - de urmărire a activelor; de anulare a actelor juridice frauduloase sau alte măsuri active, de sporire a masei debitoare; acumularea informației și probelor care ar permite încasarea creanțelor față de întreprinderea insolvabilă; determinarea actelor juridice care afectează debitorul; acumularea informației și probelor care ar permite înaintarea acțiunii privind răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere; susținerea în instanța de judecată a demersurilor și cererilor aflate pe rol; reprezentarea intereselor debitorului în instanța de judecată în coraport cu alte organe și instituții; întreprinderea altor măsuri menite să sporească masa debitoare, și satisfacerea creanțelor creditorilor, Or, în lipsa acestor acțiuni, procesul de insolvabilitate s-a transformat într-o procedură stagnantă, lipsită de substanță și de utilitate pentru creditori.

Deci, prima instanță corect a menționat că suma pretinsă de 1.287.480 lei este vădit disproporționată în raport cu complexitatea cauzei și cu volumul real de muncă depus.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că remunerația administratorului, deși stabilită sub formă de onorariu fix, trebuie să fie justificată de prestații profesionale corelative, sau o interpretare contrară ar însemna că simpla scurgere a timpului într-o procedură de insolvabilitate generează drepturi bănești exorbitante în favoarea lichidatorului, indiferent de rezultatul sau efortul depus.

Iar, acordarea unei astfel de sume în contextul unei activități minime ar echivala cu o îmbogățire fără justă cauză din „pasivitatea" procedurii, fapt ce eludează obiectivele fundamentale instituite prin Legea insolvabilității. Or, Legea nu poate proteja un drept la remunerație care tinde să devină o sarcină financiară abuzivă asupra masei debitoare (chiar și ipotetice), fără a fi susținut de o conduită profesională activă și eficientă. Astfel, se reține corect raționamentul primei instanțe conform căruia un onorariu de o asemenea magnitudine nu poate fi validat în condițiile în care lichidatorul nu a demonstrat o implicare procesuală care să justifice costul social și economic al administrării sale.

Într-o altă ordine de idei, Completul de recurs subliniază că instanța de fond a sesizat corect o omisiune procedurală a lichidatorului Valentin Rotaru. Deci, în condițiile în care acesta a constatat, prin actele de inventariere din 11.03.2019, insuficiența totală a masei debitoare pentru acoperirea cheltuielilor procedurii (inclusiv a propriei remunerații), administratorul avea obligația legală imperativă, conform art. 248 și art. 249 din Legea nr. 149/2012, să inițieze cu celeritate acțiunea privind atragerea răspunderii subsidiare a organelor de conducere ale debitorului, în speță împotriva administratorului statutar Buturlin Alexandr.

Așadar, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

În acest sens, Completul specializat reiterează că, această pârghie legală nu reprezintă o simplă facultate, ci o atribuție de serviciu esențială și calea procedurală viabilă prin care cheltuielile de administrare pot fi recuperate în mod real atunci când insolvabilitatea este cauzată de un management ineficient sau când bunurile au fost înstrăinate în detrimentul creditorilor. Or, prin neutilizarea acestui instrument juridic, la caz lichidatorul Rotaru Valentin a limitat posibilitatea procedurii de a accesa surse de finanțare, optând pentru acumularea scriptică a unei datorii de peste un milion de lei în sarcina unei entități despre care s-a constatat cert că este insolvabilă/în faliment și lipsită de active valorificabile.

Iar faptul că administratorul autorizat/lichidatorul debitorului insolvabil a solicitat plata direct de la o întreprindere care nu mai deține substanță patrimonială, fără a epuiza diligențele necesare pentru tragerea la răspundere a organelor de conducere responsabile de starea debitorului, indică o abordare incompletă a procedurii de insolvabilitate. Mai mult, un administrator diligent nu se poate limita la simpla constatare a lipsei bunurilor, ci are obligația de a urmări valorificarea acestora inclusiv prin mecanismele legal prevăzute de atragere a răspunderii persoanelor care au gestionat activitatea debitorului.

Prin urmare, instanța de fond a decis în mod întemeiat că solicitarea lichidatorului de a încasa 1.287.480 lei dintr-o masă debitoare inexistentă nu poate fi realizată sub aspect material. Or este cert principiul conform căruia actul de justiție nu poate valida pretenții pecuniare a căror satisfacere este imposibilă în absența unei acțiuni eficiente de recuperare a activelor de la persoanele responsabile. Iar admiterea recursului în aceste condiții ar echivala cu recunoașterea unei creanțe ce nu poate fi onorată, administratorul transferând riscul absenței masei debitoare în sarcina procedurii, în loc să utilizeze instrumentele legale prevăzute pentru tragerea la răspundere a organelor de conducere.

Așadar, reieșind din circumstanțele speței, Completul specializat consideră că încheierea instanței de fond este motivată și întemeiată, fiind rezultatul unei analize obiective coroborate cu normelor de drept și tabloul faptic al dosarului . Iar, respingerea cererii lichidatorului Valentin Rotaru nu urmează a fi interpretată ca o negare a dreptului acestuia la remunerație, garantat de art. 70 din Legea nr. 149/2012, ci ca o limitare în exercitarea acestui drept, urmare a acțiunilor și modului eronat de determinare a cuantumului remunerației solicitate, a lipsei de corelare între prestația profesională efectiv depusă și sursa de acoperire a cheltuielilor indicată.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că administratorul autorizat nu poate pretinde transformarea unei cheltuieli de procedură într-o creanță certă, lichidă și exigibilă împotriva unui debitor care, după cum confirmă însuși lichidatorul prin actele de inventariere, **nu mai are substanță economică**. O atare solicitare ignoră ordinea imperativă de satisfacere a creanțelor și natura juridică a remunerației care, conform **art. 52 din Legea insolvabilității**, constituie o cheltuială a procesului ce se suportă exclusiv din masa debitoare existentă, neavând caracterul unei datorii abstracte a entității juridice.

Sub un alt aspect, instanța de recurs reține că validarea unei sume de 1.287.480 lei raportat la istoricul procesual al cauzei (cu o prezență la 4 ședințe de judecată pe parcursul a 5 ani), ar genera o disproporție vădită între cuantumul remunerației solicitate și volumul activităților procedurale efectiv consemnate în materialele dosarului. Potrivit principiului echității ce guvernează procesul de

insolvabilitate, cheltuielile de administrare trebuie să reflecte o corelare rezonabilă cu efortul profesional depus și cu dinamica procedurii.

Cu atît mai mult, în absența valorificării mecanismului **răspunderii subsidiare**, prevăzut de **art. 248 din Legea insolvabilității** ca instrument subsidiar de finanțare a cheltuielilor în caz de insuficiență a activelor, **solicitarea de încasare directă de la un debitor fără patrimoniu apare ca fiind lipsită de fundament juridic** sub aspectul realizabilității sale, fapt ce confirmă legalitatea soluției primei instanțe.

În concluzie, instanța de recurs reține că respingerea cererii administratorului Valentin Rotaru constituie o măsură imperativă pentru prevenirea abuzului de drept și garantarea ordinii publice în insolvabilitate. Iar, încheierea primei instanțe reprezintă un filtru legal indispensabil împotriva transformării cheltuielilor de procedură în obligații scriptice oneroase, lipsite de fundament economic. Prin această soluție, instanța a asigurat respectarea procedurii de recuperare a creanțelor masei, care impune corelarea strictă între remunerație și existența activelor debitorului, evitându-se astfel generarea unor titluri executorii iluzorii și menținând un echilibru just între drepturile administratorului și realitatea patrimonială a debitorului insolvabil.

Totodată, deoarece partea recurentă nu a invocat careva motive în susținerea recursului declarat, Completul judiciar, totuși făcând o analiză integrală a probatoriului, atestă despre legalitatea soluției date de instanța de fond, care a examinat cauza sub toate aspectele, identificând și aplicând corect cadrul legal ce guvernează situați juridică dedusă judecății în raport cu situația faptică constată și reținută.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că instanţa de insolvabiliate corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei şi întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de administratorul autorizat Valentin Rotaru cu privire la încasarea remunerației.

În lumina celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Completul judiciar specializat din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Se respinge recursul declarat de administratorul autorizat Valentin Rotaru.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 07 februarie 2025, emisă în cauza de insolvabilitate intentat față de debitorul SRL „Casa Ceaiului”, la cererea administratorului autorizat Valentin Rotaru cu privire la încasarea remunerației pentru perioada de administrare a debitorului SRL „Casa Ceaiului” în proces de faliment și constatarea dreptului la creanță.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela